

[Jette Pors]

en løsning, selv om det ikke er nemt. Der har været snakket siden 1985. Det må snart være på tide.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Det er lige til ministerens bemærkning om, at jeg måske havde den opfattelse, at man bare kunne sætte sig og skrive nogle punkter på et stykke papir. Selvfølgelig kan man ikke det, men ministeren har givet udtryk for, at denne plan skulle laves i løbet af 1989, og det vil altså sige, at det godt kan være et år.

Derfor siger jeg til ministeren: Er det ikke muligt at stramme det lidt op tidsmæssigt? Jeg forlanger ikke en bestemt dato i en bestemt måned, men ministeren ved godt, at hvis der er politisk interesse for, at en sag fremmes mest muligt, kan det godt gøres hurtigere, end det måske ellers ville kunne gøres.

Det var mit bud, om ikke man kunne stramme tidsterminerne lidt op, uden at man dermed skulle opgive en bestemt dato.

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil godt svare fru Tove Lindbo Larsen med det samme. Jamen kæreste, det er da ikke et spørgsmål om mere eller mindre politisk vilje med hensyn til at få lavet en sådan plan. Det er slet ikke det, vi diskuterer.

Det, jeg bare siger, er, at det ikke er muligt at sætte en bestemt dato på. Jo, det kunne jeg godt gøre, for det kunne selvfølgelig lyde flot, men når jeg siger i løbet af 1989, er det også for at have en forhandlingsmæssig margen. Det er ikke et spørgsmål om, at så kan vi trække den så længe som muligt, eller at der ikke er den fornødne politiske vilje bag. Det er faktisk udtryk for et ønske om, at vi godt lige vil have lov til at tage nogle forhandlinger med forskellige folk. Jeg vil godt lige have lov til også i forholdet til det grønlandske hjemmestyre at have nogle forhandlinger og nogle drøftelser, uden at vi par-tout skal sige en bestemt dato.

Så hurtigt som muligt. Jamen også så godt og så holdbart som muligt.

(Kort bemærkning).

Jette Pors (CD):

Situationen er altså den, at der i løbet af de første fire måneder af 1989 forsvinder en del læ-

ger fra Grønland, og det er selvfølgelig derfor, der skal en dato på. Når den er blevet sat til den 15. december 1988, er det, fordi man har kendt problemet et stykke tid, og det, at det først kommer i salen i dag, forhindrer ikke, at man har haft rimelig tid til at forberede sig.

Inden vi når til juleferien, inden vi når på den anden side af den 15. december, er det nødvendigt at have en plan klar – medmindre man bare siger: Nå ja, men vi håber på, at der ikke er nogen, der får et fiskeben galt i halsen i Grønland, og vi håber på, at der ikke er nogen børn, der drukner, og vi håber på, osv. osv. osv. Det er at tage chancer og spille med andre menneskers liv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Skrumsager Skau):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om folkepension og af lov for Færøerne om invalidepension m.v. (Nyt pristal).

Af socialministeren (Aase Olesen).
(Fremsat 9/11 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Grete Schødt (S):

Dette lovforslag handler om en pristalsregulering, og meget mere er der faktisk ikke at sige – ud over, at netop dette lovforslag er affødt af Socialdemokratiets indflydelse på sidste års finanslov. Med en hilsen til Færøerne skal jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslagets overgang til anden behandling.